

РЕШЕНИЕ

№ 50

гр. Севлиево, 04.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – СЕВЛИЕВО в публично заседание на седми април през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Станислав Ив. Цветков

при участието на секретаря Рефузе Як. Османова
като разгледа докладваното от Станислав Ив. Цветков Административно наказателно дело № 20234230200077 по описа за 2023 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Жалбоподателят П. Д. П. от гр.Севлиево е обжалвал наказателно постановление / НП / № 2010500533 от 07.05.2021 г. на зам.директор на РДГ гр.В.Търново, с което за извършено нарушение по чл.213, ал.1, т.2 от Закона за горите /ЗГ/ и на основание чл.266, ал.1 от ЗГ му е наложено наказание глоба в размер на 150.00лв., на осн. чл.273, ал.1 от ЗГ в полза на държавата са отнети вещите, предмет на нарушението: 2 /два/ пространствени куб.м. дърва за горене от дървесен вид цер, нарязани на късо – 0,30 см., за които поради липсата им на осн. чл.275, ал.2 от ЗГ е определено да заплати тяхната парична равностойност в размер на 74,80 лв. в приход на ИАГ.В жалбата се твърди, че НП е неправилно, незаконосъобразно и изготвено при нарушение на процесуалните правила, в подкрепа на което се излагат подробно развити в същата съображения.

ИСКАНЕТО е съдът да отмени изцяло наказателното постановление.

Ответникът по жалбата – Зам.директор РДГ гр.В.Търново, редовно призован, се явява представител при разглеждане на делото, който изразява становище за неоснователност на жалбата.Намира, че в хода на административно-наказателното производство не са допуснати нарушения на процесуалните правила, нарушението е установено по безспорен и несъмнен начин, а НП е законосъобразно, поради което следва да се потвърди изцяло.

По делото се събраха писмени и гласни доказателства, от съвкупната преценка на които съдът установи следната фактическа обстановка:

Свид.Й. И. Ч. и свид.Б. П. Г. работели като горски инспектори в РДГ В.Търново.На 10.11.2020 г. двамата извършвали проверки в района на габровски окръг, по график, утвърден от директора на РДГ В.Търново.Около 17.00 часа двамата инспектори се прибирали от с.Буря към гр.В.Търново със служебен автомобил.Движейки се по асфалтовият път забелязали, че по черен горски път се движи автомобил „УАЗ“, водачът, на който след

като ги забелязъл спрял до самия асфалтов път.Свид.Ч. забелязъл, че задницата на автомобила е увиснала и предположил, че в него е възможно да са натоварени дърва, поради което двамата инспектори решили да извършат проверка на превозното средство.Спряли със служебният автомобил и се представили на лицата, които били с товарния автомобил.Сред тях бил жалб.П., неговият баща и работници.При извършената проверка инспекторите установили, че в автомобила има натоварени дърва, нарязани на 30 см. от дървесен вид цер, които били маркирани с контролна горска марка / КГМ /.Пред проверяващите жалб.П. заявил, че превозното средство е негово.С помощта на рулетка инспекторите измерили количеството на дървесината, при което констатирали, че тя е 2 пространствени куб.м.Свид.Ч. поискал да му бъдат представени документи за дървесината и жалб.П. обяснил, че в близост до мястото, на което е спрял имал частна гора и ги е натоварил от там, но не могъл да обясни защо не е издал превозен билет.Бащата на жалб.П. държал да покаже на проверяващите сечището, от което били натоварени дървата, поради което свид.Г. отишъл с него до мястото от където са добити и натоварени дървата, както и, че за въпросното сечище има издадено разрешително за сеч.Междувременно свид.Ч. съставил Констативен протокол серия В, № 007615 от 10.11.2020 г.В него отразил констатацията, че извършили проверка в РДГ В.Търново, ТП ДЛС – Росица гр.Севлиево на лек автомобил „УАЗ“ с рег. № ***, като същият бил спрял на второстепенен път – на около 200 м. от главен път Г-4 София-Варна.При проверката установили-открили дървени материали – дърва за горене-нарязани на късо 0,30 м.Същите измерили с рулетка отговарящи на 2 куб.м.простр. от дървесен вид цер.Като същите са непридружени с превозен билет.По случая бил уведомен полиц.инспектор икономическа полиция М.Й..За случая няма образувано досъдебно производство.В протокола е отразено, че във връзка с констатациите и на основание ЗГ на лицето П. Д. П. да бъде съставен АУАН по чл.213, ал.1, т.2 от ЗГ.Отразено е също така, че с протокола са задържани дървата за горене 2 куб.м.пр. от дървесен вид цер, нарязани на 0,30 м. по невъзможност да бъдат иззети и транспортирани са оставени в нарушителя с разписка за отговорно пазене.Екземпляр от протокола бил връчен на жалб.П..Освен посоченият констативен протокол свид.Ч. изготвил Разписка серия В, № 002028 за отговорно пазене на вещи, с която жалб.П. получил от свид.Ч. за отговорно пазене дървени материали – дърва за горене, измерени с рулетка, отговарящи на 2 куб.м.пр. от дървесен вид цер, на късо нарязани на 0,30 см.

На същият ден - 10.11.2020 г. свид.Й. И. Ч., в присъствието на свид.Б. П. Г., съставил против жалб.П. Д. П., АУАН серия В 2020 г., бланков № 006616, за това, че съхранява в лек автомобил УАЗ с рег. № *** дървени материали – дърва за горене, нарязани на късо 0,30 см., същите измерени с рулетка, отговарящи на 2 куб.м.простр. от дървесен вид цер, като същите са непридружени с превозен билет.Като дата на извършване на нарушението в АУАН е посочена 10.11.2020 г., а като място РДГ В.Търново, ТП ДЛС Росица гр.Севлиево, в лек автомобил с рег. № ***, спрял на второстепенен път в близост до главен път Варна-София.В същият е отразено, че дървата за горене са оставени в нарушителя с разписка за отговорно пазене, поради невъзможност да бъдат иззети и транспортирани.В АУАН е посочено, че са нарушени законовите разпоредби на чл.213, ал.1, т.2 от ЗГ.Препис от така съставения АУАН бил връчен на жалб.П. на същата дата – 10.11.2020 г.След запознаване със съдържанието му жалбоподателят вписал в акта, че изчакал в близост до гората да му се напише превозен билет.Такива от негова страна не са направени в срока по чл.44, ал.1 от ЗАНН.

Същевременно за констатациите при извършената проверка било изпратено сигнално писмо до Районна прокуратура Севлиево.С Постановление от 24.11.2020 г. на прокурор при Районна прокуратура Севлиево било отказано образуването на досъдебно производство.

На 02.02.2021 г. свид.Ч. съставил Констативен протокол серия В, № 007763, в който отразил констатацията, че след неколkokратно издирване на лицето П. Д. П. на посоченият в АУАН адрес, същият не бил открит, с оглед на което не можело да бъде установено дали лицето изпълнява задължението си по разписката за отговорно пазене на оставените му на съхранение дърва за горене.

Въз основа на АУАН серия В, № 006616 от 10.11.2020 г. и писмените доказателства, събрани в хода на административното производство, е издадено обжалваното НП № 2010500533 от 07.05.2021 г. на Зам.Директора на РДГ гр.Велико Търново.Същото е издадено против П. Д. П., с ЕГН *****, адрес: гр.Севлиево, ж.к.“М.Палаузов“ № 5, вх.А, ет.7, ап.20, община Севлиево, за това, че на 10.11.2020 г. П. Д. П. съхранява в лек автомобил “УАЗ“ с рег. № *** 2 /два/ пространствени куб.метра дърва за горене от дървесен вид цер, нарязани на късо – 0,30 см., непридружени с превозен билет.Нарушението е извършено на територията на РДГ – В.Търново, ТП ДЛС „Росица“ гр.Севлиево, в лек

автомобил с рег. № ***, спрян на второстепенен път в близост до главен път Варна-София. Дървесината, предмет на нарушението е задържана и оставена за съхранение с Разписка за отговорно пазене на вещи серия В, № 002028 от 10.11.2020 г. на П. Д. П. - нарушител. Административно-наказващият орган /АНО/ е приел, че жалб.П. е нарушил разпоредбата на чл.213, ал.1, т.2 от ЗГ, поради което и на осн. чл.266, ал.1 от ЗГ му е наложил наказание глоба в размер на 150.00лв. С НП АНО на осн. чл.273, ал.1 от ЗГ е отнел в полза на държавата вещите, предмет на нарушението: 2 /два/ пространствени куб.м. дърва за горене от дървесен вид цер, нарязани на късо – 0,30 см., за които поради липсата им на осн. чл.275, ал.2 от ЗГ е определил жалб.П. да заплати тяхната парична равностойност в размер на 74,80 лв. в приход на ИАГ.

Гореизложената фактическа обстановка съдът намира за установена от показанията на свидетелите Й. И. Ч. и Б. П. Г. и писмените доказателства – заверени копия на пощенски плик до РС-Севлиево, АУАН № 2010500533 от 10.11.2020 г., КП № 007615/10.11.2020 г., разписка за отговорно пазене на вещи № 002028/10.11.2020 г., сигнално писмо от 19.11.2020 г., известие за доставяне, постановление за отказ да се образува ДП от 24.11.2020 г. на РП-Севлиево, КП № 07763/02.02.2021 г., НП № 2010500533/07.05.2021 г., покана за доброволно изпълнение на публични вземания, писмо за изпращане на НП и известие за доставяне, пощенски плик с адресат П. Д. П., писмо за изпращане на НП и разписка за получено НП, известие за доставяне, писмо от община Севлиево до зам.директора на РДГ – В.Търново от 04.04.2022 г., разписка, протокол за посещение на адрес, писмо от община Севлиево до зам.директора на РДГ - В.Търново от 05.04.2022 г., разписка за връчено НП, заповед № РД 49-199/16.09.2011 г., заповед № 1/02.01.2018 г., свидетелство за професионална квалификация на Й. И. Ч., трудов договор № 446/4.10.1989 г. на Й. Ч., доп.споразумение към трудов договор № 98/25.06.2003 г., доп.споразумение към трудов договор № РД09-35/23.03.2020 г., длъжностна характеристика на длъжността „Главен специалист-горски инспектор“, свидетелство за регистрация на МПС и ценоразпис за продажните цени на добита дървесина, позволятелно за сеч; позволятелно за сеч № 0573116; протокол за освидетелстване на сечище № 0556065 към позволятелно за сеч № 0573116/20.08.2020г.; технологичен план за добив на дървесина от отдел 11299 подотдел „Б“ в земл. с.Буря; ценоразпис за продажните цени на добита дървесина от временен склад на ТП ДЛС „Росица“ по реда на чл.71 от Наредбата в сила от 01.03.2021 г.; удостоверение № 9340 от 06.03.2019г. за изработка и регистрация на контролни горски марки; удостоверение № 13669 от 05.03.2019г. за планиране и организация на дейностите по залесяване и извадка на имот № 07085.141.12, попадащ в земл. на с. Буря, общ. Севлиево.

При така установената фактическа обстановка, въз основа на събраните писмени и гласни доказателства, съдът достига до следните правни изводи:

Препис от обжалваното наказателно постановление е връчен на жалбоподателя на 04.04.2022 г. Жалбата е заведена в деловодството на РДГ В.Търново на 11.04.2022 г., тоест в законноустановеният срок, поради което същата е допустима и следва да се разгледа по същество.

НП е издадено от компетентен орган, във връзка с което е представено заверено копие от Заповед № РД 49-199/16.09.2011год. на Министъра на земеделието и храните и Заповед № 1/02.01.2018 г. на Директора на РДГ В.Търново. АУАН е съставен от лице, което е оправомощено за това по силата на чл.274, ал.1, т.1 от ЗГ, предвид заеманото от него длъжностно качество.

Актосъставителят и в последствие административно-наказващият орган /АНО/ са приели, че жалб.П. е нарушил разпоредбата на чл.213, ал.1, т.2 от ЗГ. Текста на посочената разпоредба гласи следното: „Забраняват се покупко-продажбата и други разпоредителни сделки, товаренето, транспортирането, разтоварването, придобиването, съхраняването и преработването на: дървесина, непридружена с превозен билет“.

Административно-наказващият орган на осн. чл.266, ал.1 от ЗГ е наложил на жалб.П.

наказание глоба в размер от 150.00лева.Съгласно посочената разпоредба, в редакцията ѝ към момента на съставяне на АУАН и издаване на НП: „Наказва се с глоба от 50 до 3000 лв., ако не подлежи на по-тежко наказание, физическо лице, което в нарушение на този закон и на подзаконовите актове по прилагането му сече, извозва, товари, транспортира, разтоварва, придобива, съхранява, преработва или се разпорежда с дървесина и недървесни горски продукти“.

Административно-наказващият орган на осн. чл.273, ал.1 от ЗГ е отнел в полза на държавата вещите, предмет на нарушението: 2 /два/ пространствени куб.м. дърва за горене от дървесен вид цер, нарязани на късо – 0,30 см., за които поради липсата им на осн. чл.275, ал.2 от ЗГ е определил жалб.П. да заплати тяхната парична равностойност в размер на 74,80 лв. в приход на ИАГ.

Съгласно разпоредбата на чл.273, ал.1 от ЗГ: „Вещите, послужили за извършване на нарушение, както и вещите - предмет на нарушението, се отнемат в полза на държавата независимо от това чия собственост са, освен ако се установи, че са използвани независимо или против волята на собственика им“.Разпоредбата на чл.275, ал.2 от ЗГ гласи следното: „Глобите, имуществените санкции, както и сумите, получени от продажбата на отнетите вещи, или паричната равностойност на липсващите вещи - предмет и/или средство на нарушението, с изключение на сумите, за които се прилага чл.273, ал.9, се внасят в бюджета на Изпълнителната агенция по горите, а когато наказателното постановление е издадено от кмет на община - в бюджета на съответната община“.

Жалбоподателят, редовно призован, не се явява в съдебно заседание.Явява се негов процесуален представител, който поддържа жалбата и искането за отмяна на обжалваното НП.В жалбата се твърди, че НП е неправилно, незаконосъобразно и изготвено при нарушение на процесуалните правила, в подкрепа на което се излагат подробно развити в същата съображения.Същите се поддържат в съдебно заседание от процесуалния представител на жалбоподателя, а в заключение към съда се отправя молба да отмени изцяло обжалваното НП.

В жалбата, на първо място се твърди, че от съдържанието на акта и НП не ставало ясно как наказващият орган е стигнал до извода, че именно жалбоподателят е наказателно отговорното лице.По преписката липсвали данни дали описаното МПС е собственост на жалб.П., дали той е бил водачът на МПС, дали той именно се е намирал в или около същото, за да бъде ангажирана именно неговата административно-наказателна отговорност.

Съдът не споделя така изложеният довод.Безспорно, от приложеното по делото свидетелство за регистрация на МПС се установява, че процесният лек автомобил не е собственост на жалб.П.В случая обаче това обстоятелство е ирелевантно, доколкото с обжалваното НП не е постановено неговото отнемане.Съдът държи обаче да отбележи, че в хода на административно-наказателното производство по безспорен и несъмнен начин е установено, че въпросният автомобил, в който са се намирали процесните дърва за огрев, е бил управляван от жалб.П..Това обстоятелство се установява както от свидетелските показания на свид.Б. Г., дадени в съдебно заседание, който заявява, че е извършена проверка

на лицето, което е управлявало въпросното МПС и тъй като е изминало доста време вече не си спомня дали това е бил жалб.П..Същевременно заявява, че именно жалб.П. си дал документите за проверка на колегата му, който извършвал същата.От друга страна, това обстоятелство се установява и от възраженията на жалб.П., вписани в акта, в които както вече бе отбелязано по-горе изрично е отразил, че е спрял превозното средство в близост до гората, за да му бъде издаден превозен билет.

На следващо място, в жалбата, се излага твърдението, че в АУАН и в НП не е конкретизирано мястото на извършване на нарушението.Като такова била посочена една твърде голяма територия – района на РДГ В.Търново, ТП ДЛС гр.Севлиево, при липса на каквато и да било конкретизация на местоположението на МПС – спрял на второстепенен път, в близост до главен път Варна-София.

Съдът напълно споделя така изложеният довод от страна на процесуалния представител на жалбоподателя П..Съгласно разпоредбите на чл.42, ал.1, т.3 и чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН, един от задължителните реквизити на АУАН, съответно НП е мястото на извършване на нарушението.Описанието на нарушението в наказателно постановление следва да е пълно, точно и ясно, а коректното посочване на мястото на извършване на нарушението е един от елементите, които способстват за индивидуализиране на конкретното нарушение, за което е ангажирана отговорността на нарушителя.От описаното в АУАН, въз основа на който е издадено и обжалваното наказателно постановление, не става ясно къде е извършено твърдяното административно нарушение.В случая в АУАН твърде общо се сочи, че нарушението е извършено на територията на РДГ В.Търново, ТП ДЛС Росица гр.Севлиево, в лек автомобил с рег. № ***, спрял на второстепенен път в близост до главен път Варна-София.Следва да се отбележи, че както територията обслужвана от РДГ В.Търново, така и тази на ТП ДЛС гр.Севлиево са изключително обширни.Същите обхващат територията на няколко общини.От друга страна второстепенните пътища находящи се в близост до главен път София-Варна също са много на брой.В случая, в акта не е посочено в землището на кое населено място попада мястото, където се твърди, че е извършено нарушението, като същото е можело да бъде индивидуализирано по този начин или чрез посочване на ДжиПиЕс координати.Мястото, където е извършено нарушението, следва да се съдържа, както в акта за установяване на нарушението, така и в наказателното постановление, съгласно чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН.В Наказателното постановление обаче мястото на извършване на нарушението отново е посочено по начина, по който е отразено в АУАН.В конкретния случай това процесуално нарушение не е от категорията нарушения в акта, които могат да се преодолеят по реда на чл.53, ал.2 от ЗАНН, тъй като е съществено и не би могло да се санира в последващ стадий на административно-наказателното производство.Същевременно обаче, то се съдържа и в наказателното постановление.Поради това, така издаденото наказателно постановление е съставено в нарушение на разпоредбите на чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН, което от своя страна също представлява съществено процесуално нарушение.Налице е неопределеност, неяснота на обжалваното наказателно постановление по отношение на мястото на извършване на нарушението, което води до

липса на възможност за индивидуализиране на конкретното нарушение, за което наказващият орган е наложил административно наказание.Формалността на административнонаказателното производство предполага максимална прецизност на наказващия орган при индивидуализацията на конкретното нарушение.Изложеното влече извод за наличие на допуснато от наказващия орган нарушение на процесуалните правила при издаване на наказателното постановление.Характерът на процесното нарушение и фактът, че така посоченото в наказателното постановление място на извършване на нарушението е пречка да се установи и от наказаното лице, и от съда за извършено къде точно деяние, е наложено наказанието, сочат на ограничаване и възпрепятстване на правото на защита на наказаното лице.Мястото на извършване на нарушението е от съществено значение и с оглед определяне на подсъдността при обжалване на НП.Констатираното нарушение на процесуалните правила по чл.42, ал.1, т.3 и чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН е съществено, не може да бъде санирано в съдебната фаза и съставлява основание за отмяна на обжалваното НП.

На следващо място, с издаденото НП е ангажирана административно наказателната отговорност на жалб.П. за това, че на инкриминираната дата съхранявал в лек автомобил дърва за оглед, които не били придружени с превозен билет.Съдът намира, че събраните по делото гласни доказателства касателно момента, в който е установен автомобила, натоварен с процесните дърва, не придружени с превозен билет, и по – точно факта, че той е бил в движение, когато е забелязан от проверяващите, не е и не може да послужи като правен аргумент, от който да се приеме заключението, че е налице нарушение на разпоредбата на чл.213, ал.1, т.2 от ЗГ, изразяващо в "съхраняване" на дървесина."Съхранението", като вид деяние, с което се осъществява административното нарушение, се изразява в упражняване на фактическа власт върху дървесината – предмет на нарушението по начин, че достъпът на трети лица до тази дървесина е ограничен, като се вземат и мерки за запазване или за подобряване на нейните качества.Значението на думата съхранявам означава "държа на сигурно място, пазя от разхищение или повреда".Съхраняването на дървен материал предполага деецът да постави и складира дървесината по начин, че тя да бъде защитена не само от въздействието на атмосферните условия, но и от възможност да бъде предмет на чужди посегателства.В случая е очевидно, че описаните признаци на състава на административно нарушение по чл.213, ал.1, т.2 от ЗГ, изразяващо се конкретно в "съхраняване" на дървесина, не придружена с превозен билет, не са налице.По делото безспорно се установи от показанията на актосъставителя и свидетеля по акта, че автомобилът, в който е била натоварена процесната дървесина, е бил в движение когато те са го видели да излиза от черен път, и е спрял когато водачът му е видял служебния им автомобил.Тези обстоятелства навеждат на извода, че процесната дървесина е била транспортирана от жалбоподателя, а не съхранявана, както са приели актосъставителя и в последствие наказващият орган.При това положение съдът намира, че последният е издал необоснован санкционен акт, като в него е вменил на жалбоподателя нарушение, което той към онзи момент все още не е бил извършил, тъй като съхраняването на дървесината, описана в АУАН и НП, не е било започнало, а и съгласно чл.9, ал.1 от ЗАНН

приготовлението към административно нарушение не се наказва.

Съобразявайки гореизложените обстоятелства съдът намира, че обжалваното наказателно постановление следва да се отмени изцяло като неправилно и незаконосъобразно.

От страна на процесуалния представител на жалбоподателя към съда се отправя искане в полза на доверителят му да бъдат присъдени направените по делото разноски. По делото е приложен договор за правна защита и съдействие, от който се установява, че е заплатено договорно възнаграждение в размер на 300.00 лева. С оглед изхода на делото, в полза на жалбоподателя следва да бъдат присъдени разноски в размер на 300.00 лева.

Водим от гореизложеното и на осн. чл.63, ал.2, т.1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 2010500533 от 07.05.2021 г. на Зам.директор на Регионална дирекция по горите – Велико Търново, с което на П. Д. П., с ЕГН *****, адрес: гр.Севлиево, ж.к.“М.Палаузов“ № 5, вх.А, ет.7, ап.20, за извършено нарушение по чл.213, ал.1, т.2 и на основание чл.266, ал.1 от ЗГ е наложено административно наказание глоба в размер на 150.00 (Сто и петдесет) лева, на осн. чл.273, ал.1 от ЗГ в полза на държавата са отнети вещите, предмет на нарушението: 2 /два/ пространствени куб.м. дърва за горене от дървесен вид цер, нарязани на късо – 0,30 см., за които поради липсата им на осн. чл.275, ал.2 от ЗГ е определено да заплати тяхната парична равностойност в размер на 74,80 лв. в приход на ИАГ, като НЕПРАВИЛНО И НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНО.

ОСЪЖДА Регионална дирекция по горите Велико Търново, да заплати на П. Д. П. от гр.Севлиево, ж.к.“М.Палаузов“ № 5, вх.А, ет.7, ап.20, ЕГН *****, сумата от 300.00 /триста/ лв., съставляваща направени по настоящото дело разноски за адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд гр.Габрово в 14-дневен срок от съобщението до страните, че е изготвено.

Съдия при Районен съд – Севлиево: _____